

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyně Mgr. Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: **P. P. U.**, narozený X
bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 10. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 5. 10. 2022, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradu nákladů řízení částku 139 Kč.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou k poštovní přepravě dne 2. 12. 2022 zdejšímu soudu, domáhá zrušení rozhodnutí žalované označeného shora (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 7. 6. 2022, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 330/2021 Sb. (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) odňala žalobci invalidní důchod, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Kladno (dále jen „OSSZ“) ze dne 13. 5. 2022, pracovní schopnost žalobce poklesla pouze o 25 %.
2. Žalobce namítal, že je napadené rozhodnutí nezákonné, neboť vychází z nesprávného

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

zjištění zdravotního stavu žalobce. Žalobce poukázal na to, že na jednání posudkového lékaře, z jehož závěrů žalovaný vychází, nebyl přizván. Žalobce namítal, že posudkový lékař nepřihlédl k celkové výkonnosti a schopnosti žalobce vykonávat své zaměstnání. Žalobce poukázal na to, že jsou jeho onemocnění chronická a nedochází k žádnému zlepšení, naopak se jeho stav v posledních letech zhoršil. Žalobci byl invalidní důchod přiznán v roce 2014, kdy bylo konstatováno, že míra jeho pracovní schopnosti poklesla o 40 %. Žalobce trpí kromě chronického onemocnění žlučových cest též chronickým onemocněním slinivky břišní. V roce 2019 byl žalobci opětovně potvrzen invalidní důchod I. stupně, a to s platností natrvalo. Žalobci jeho chronická onemocnění neumožňují pracovat na plný pracovní úvazek, u současného zaměstnavatele pracuje od roku 2009, přičemž s ohledem na zhoršení zdravotního stavu v roce 2020 žalobci závodní lékař zakázal pracovat na plný úvazek, zároveň nesmí vykonávat noční směny. Žalobce tak od roku 2020 pracuje na poloviční úvazek. Žalobce poukázal na to, že při posuzování zdravotního stavu se musí taktéž vycházet z celkového posouzení s ohledem na dosažené vzdělání a zkušenosti, znalosti a případně stabilizaci zdravotního stavu. Zdravotní stav žalobce přitom není stabilizován. K významnému zhoršení pak došlo opětovně v roce 2022, kdy musel být hospitalizován. Hospitalizace přitom trvala od 30. 8. 2022 do 27. 9. 2022. Záchvat se opakoval za tři týdny, kdy byl vyšetřen v nemocnici v rámci urgentního příjmu. Od srpna 2022 je v pracovní neschopnosti a podle vyjádření lékařů jsou výsledky krevních testů natolik špatné, že se nemůže do zaměstnání v brzké době vrátit.

3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že skutečnosti, které případně nastaly po datu vydání napadeného rozhodnutí, nemohou být zohledněny, a že odlišné představy žalobce samy o sobě nezakládají předmětný nárok.
4. V průběhu jednání, jež byl soud povinen nařídit, neboť ve věci prováděl nad rámec správního spisu dokazování posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) v Praze, setrval žalobce na svém procesním stanovisku, žalovaná se z jednání omluvila.
5. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce podal dne 28. 3. 2022 žádost o přiznání polského invalidního důchodu.
6. V posudku o invaliditě ze dne 13. 5. 2022, č. j. LPS/2022/1335-KL_CSSZ vypracovaném Okresní správou sociálního zabezpečení dospěl posudkový lékař k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI, oddíl E, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 % s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky se nemění.
7. S odkazem na závěr posudku posudkového lékaře OSSZ vydala žalovaná prvostupňové rozhodnutí ze dne 7. 6. 2022, kterým podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění odňala žalobci invalidní důchod s odůvodněním, že žalobce není invalidní, neboť jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 25 %.
8. Žalobce prvostupňové rozhodnutí napadl námitkami, ve kterých poukázal na to, že mu byl invalidní důchod přiznán již v roce 2014, den vzniku invalidity byl určen k 11. 3. 2014 podle kapitoly XI, oddílu E, položky 2c) vyhlášky o posuzování invalidity. Posudkový lékař posoudil míru poklesu pracovní schopnosti žalobce na 40 %. V roce 2016 konstatovala posudková lékařka, že nedochází k funkčním změnám. Žalobce poukázal na to, že je

chronicky nemocný, a proto byl pro něho posudek o invaliditě z roku 2022 pro něho překvapivý. K námitkám přiložil lékařskou zprávu od své praktické lékařky, která vycházela z lékařských zpráv odborných lékařů. Žalobce dále uvedl, že dříve mohl v zaměstnání pracovat na plný úvazek, ale to nyní již není možné.

9. Posudkový lékař žalované zpracoval posudek ze dne 20. 9. 2022, a to na základě lékařských zpráv jako posudkový lékař OSSZ a dále na základě lékařské zprávy, kterou k námitkám doložil žalobce. Uzavřel shodně jako posudkový lékař OSSZ, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI, oddíl E, položka 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 % s tím, že míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky se neměnila. Posudkový lékař žalované určil, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chronická kalcifikující pankreatitida.
10. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 5. 10. 2022, námitky žalobce zamítla a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti se nejedná o invaliditu prvního, druhého nebo třetího stupně.
11. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
12. Soud s ohledem na argumentaci žalobce provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 22. 2. 2023. **Posudková komise po rozboru všech posudkově významných lékařských zpráv shrnula, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je opakovaně exacerbující chronická pankreatitida se stenózou a cystou v hlavě pankreatu.** Posudková komise MPSV tak shrnula, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI, oddílu E, položky 1 písm. b) vyhlášky o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 %, přičemž v této části byla ve shodě s posudkovými závěry žalované. Posudková komise dále ve smyslu § 3 vyhlášky o posuzování invalidity zvýšila procentní míru poklesu pracovní schopnosti o 10 %, celkově tedy na 35 %, když zohlednila vliv komplikující pankreatogenní cukrovky, anémii, hepatopatii a dále nesouvisející selhávání ledvin.
13. Relevantní právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně.
14. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku žalované; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). S ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento

posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své úplnosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, publ. pod č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).

15. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
16. Soud konstatuje, že komise při vypracování posudku vycházela ze vši dostupné zdravotnické dokumentace, včetně té, kterou předložil žalobce, a jejímu jednání byl žalobce přítomen. Komise hodnotila zdravotní stav žalobce komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jeho rozhodující příčinu podřadila pod kapitolu XI, oddíl E, položku 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, přičemž v tomto posouzení byla ve shodě s posudkovými lékaři žalované. Míra poklesu pracovní schopnosti je stanovena pro tuto položku v rozmezí 15 až 25 %. Komise stanovila pokles na horní hranici tohoto rozmezí, tj. ve výši 25 %, opět shodě jako posudkoví lékaři žalované. Na rozdíl od posudkových lékařů žalované ovšem stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity zvýšila o 10 %, a to s ohledem komplikující pankreatogenní cukrovku, anemii, hepatopatii, a zřejmě nesouvisející selhávání ledvin. Posudková komise přitom upozornila na to, že ani před datem výrazně exacerbace chronické pankreatitidy nebyl stav žalobce ideální, což dovozovala zejména z četným pracovních neschopností, které významně snižovaly počty odpracovaných dnů. Posudek dle soudu splňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a správnosti. V posudku byl popsán zdravotní stav a podstatná zdravotní postižení, které jsou rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a jejich rozsah. Řádně odůvodněno bylo i

zařazení zdravotního postižení podle vyhlášky o posuzování invalidity. Posudková komise odůvodnila, proč oproti hodnocením posudkových lékařů zvýšila procentní míru poklesu pracovní schopnosti žalobce ve smyslu § 3 a 4 posudkové vyhlášky. Účastníci závěry posudku, ať již jde o stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míry poklesu pracovní schopnosti či data vzniku invalidity nikterak nezpochybnili.

17. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce soud dospěl k závěru, že jako nejpersvědčivější, logický a vycházející z nejúplnějších podkladů lze hodnotit právě posudek posudkové komise MPSV v Praze ze dne 22. 2. 2023. Zdravotní stav žalobce hodnotila komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, přičemž shodně s posudkovými lékaři žalované a OSSZ považovala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce chronickou pankreatitidu, kterou shodně podřadila pod kapitolu XI, oddíl E, položku 1b přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Oproti posudkovým lékařům přitom zvýšila procentní míru poklesu pracovní neschopnosti o 10 % s ohledem na komplikující pankreatogenní cukrovku, anemii, hepatopatii a zřejmě nesouvisějící selhávání ledvin. Určení míry poklesu pracovní schopnosti bylo náležitě odůvodněno a posudek posudkové komise v tomto směru splňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti. Účastníci nevznesli proti posudku posudkové komise žádné výhrady a nenavrhli doplnění dokazování. Soud v této souvislosti připomíná, že řízení před správními soudy je ovládáno zásadou projednací, nikoliv vyšetřovací (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2010, č. j. 1 As 100/2009-129, či rozsudky téhož soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5 Afs 46/2013-28, a ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 As 279/2014-23), tzn., že skutkový stav je zjišťován v rozsahu účastníky tvrzeném a pomocí důkazů účastníky označených, přičemž platí, že každý z účastníků prokazuje ty skutečnosti, ze kterých vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky.
18. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila ke dni vydání napadeného rozhodnutí 35 %. Jak vyplynulo z doplněného dokazování v řízení před soudem v podobě posudku posudkové komise MPSV, žalovaná v napadeném rozhodnutí nesprávně vyhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce, když nezohlednila další zdravotní obtíže žalovaného. Žalovaná tak nesprávně vyhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce ve smyslu § 3 vyhlášky o posuzování invalidity, což ve svém důsledku vedlo i k nesprávnému posouzení žádosti žalobce o přiznání invalidity prvního stupně.

Závěr a náklady řízení

19. Soud tudíž vyšel z odůvodněných závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, a neobstojí proto ani jeho odůvodnění. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a současně je povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 22. 2. 2023, jakož i lékařských zpráv, o které se tento posudek opírá (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
20. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný,

náleží plná náhrada nákladů řízení ve výši 139 Kč, které jsou představovány náklady na poštovné za podání žaloby ve výši 69 Kč a dopravu k jednání ve výši 70 Kč. Jiné náklady řízení z obsahu soudního spisu neplynou a žalobce je ani netvrdil.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 27. dubna 2023

Mgr. Martina Kotouček Mikolášková, v.r.

soudkyně